

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 20 PŽ-107/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednice vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Lenke Ćorić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HAZARDER d.o.o. u stečaju, OIB 61318305522, Oborovac Sinjski 109a, Oborovac Sinjski, kojeg zastupa punomoćnica Anita Marković, odvjetnica u Bjelovaru, protiv tuženika DAVORA ŽANKA, OIB 69109723427, Obrovac Sinjski 109a, Obrovac Sinjski, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Krka&Krka d.o.o., Split, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv dijela presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-426/2022-30 od 25. listopada 2023., u sjednici vijeća održanoj 27. veljače 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-426/2022-30 od 25. listopada 2023. u točkama I., II., IV. i V. izreke.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom u točki I. izreke utvrđeno je da je bez učinka prema tužiteljevoj stečajnoj masi bjanko zadužnica izdana tuženiku od strane tužitelja do iznosa od 1.000.000,00 kn, ovjerena 5. ožujka 2020. kod javnog bilježnika Ante Zlokića iz Splita pod poslovnim brojem Ov-2486/20. U točki II. izreke naloženo je tuženiku u roku od petnaest dana platiti tužitelju iznos od 132.767,35 EUR / 1.000.335,57 kn sa zateznim kamatama od dospijeca pojedinačno određenih iznosa do isplate, po stopi za ostale odnose. U točki IV. izreke naloženo je tuženiku u roku od petnaest dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.956,40 EUR / 22.274,99 kn sa zateznim kamatama od 25. listopada 2023. do isplate, te je u točki V. izreke u cijelosti odbijen tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 99,54 EUR / 750,00 kn, kao neosnovan.

2. Pobijanom presudom sud je prihvatio tužbeni zahtjev, osim u dijelu koji se odnosi na visinu stope zateznih kamata na glavnicu (točka III. izreke), pozivajući se na odredbe članaka 198. i 200. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17), jer je na temelju provedenih dokaza utvrdio da je tužitelj na temelju odobrenja stečajnog suca sadržanom u zaključku Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-206/20-85 od 17. ožujka 2022. (list 27. spisa), 23. lipnja 2022. (list 1. spisa)

pravovremeno podnio tužbu radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, da tuženik prema tužitelju ima tražbinu u iznosu od 1.542.058,00 EUR s osnove ugovora o kupoprodaji nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu zkč.br. 324/1, zk.ul.br. 2870, k.o. Sinj, koju tražbinu je tuženik kao član društva ustupio u korist tužiteljevih kapitalnih rezervi, da je tuženik u svojstvu tužiteljevog zastupnika po zakonu radi naplate te tražbine 5. ožujka 2020. izdao bjanko zadužnicu u iznosu od 1.000.000,00 kn za svoju korist, na temelju koje je 9. ožujka 2020. izravnom naplatom putem Financijske agencije od tužitelja naplatio iznos od 1.000.335,57 kn, da je bjanko zadužnica izdana u vrijeme kada je tužitelj već bio nesposoban za plaćanje i u trećem mjesecu prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem, koji je podnesen 15. svibnja 2020., te da je tuženik kao bliska osoba dužnika znao da se tom radnjom oštećuju vjerovnici. Cijeneći stanje stečajne mase na temelju rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-206/20-51 od 17. rujna 2021., zaključka toga suda poslovni broj St-206/20-85 od 17. ožujka 2022. i izvještaja stečajnog upravitelja od 3. kolovoza 2021. (list 111. do 154. spisa), prema kojem dužnik ima u vlasništvu dvije nekretnine upisane u zk.ul.br 2870 i 2973, k.o. Sinj, obje založene u korist tuženika radi osiguranja njegovih tražbina prema tužitelju u iznosu od 1.542,080,00 EUR i 252.944,89 kn, sve sa zateznim kamatama (dakle, tuženik je na tim nekretninama razlučni vjerovnik, kojem je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-206/20-18 od 11. siječnja 2023. i dosuđena zkč.br. 324/1, k.o. Sinj), da tužiteljeve pokretne nemaju značajniju vrijednost, te da tužitelj može bitno imati potraživanja prema trećim osobama u iznosu od 855.896,80 kn, 1.089.968,56 kn i 83.090,10 kn, što je neizvjesno i tek treba utvrditi u sudskim postupcima, u odnosu utvrđene tražbine I višeg isplatnog reda u iznosu od 380.385,32 kn i II. višeg isplatnog reda u iznosu od 3.512.274,08 kn, prvostupanjski sud je utvrdio da se pobijanjem predmetne pravne radnje povećava mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika, slijedom čega su ispunjene sve opće i posebne zakonske pretpostavke za uspješno pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika.

3. Protiv prvostupanjske presude tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je tužbu trebalo odbaciti, jer tužitelj odobrenje stečajnog suda za podnošenje tužbe nije priložio uz tužbu nego po pozivu suda. Smatra da je pogrešno utvrđenje prvostupanjskog suda da je tuženik mogao znati da se spornom pravnom radnjom oštećuju vjerovnici, te da tužitelj nije dokazao da se tom pravnom radnjom remeti ujednačeno namirenje stečajnih dužnika, jer postoji stečajna masa iz koje se vjerovnici mogu namiriti. Pobija odluku o troškovima postupka navodeći da je tužitelju priznato pravo na naknadu troškova parničnog postupka u većem iznosu nego što je to propisano Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22). Predlaže presudu preinačiti odbijanjem tužbenog zahtjeva, podredno, ukinuti i vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje uz zahtjev za naknadu troškova žalbe u iznosu od 1.382,49 EUR.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbama članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona, kao i na pravilnu primjenu materijalnoga prava, žalbeni sud nalazi da je presuda pravilna i zakonita.

7. U postupku koji je prethodio pobijanoj presudi ni u pobijanoj presudi nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni ona na koju tuženik ukazuje u žalbi. U odnosu na žalbeni navod da odobrenje stečajnog suda nije bilo priloženo uz tužbu, ukazuje se tužitelju da je u skladu s odredbama članka 83. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, sud pravilno pozvao tužiteljevog zakonskog zastupnika da pribavi posebno ovlaštenje za podnošenje tužbe, pa nije riječ o bitnoj povredi odredaba parničnog postupka.

8. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika - bjanko zadužnice izdane tuženiku od strane tužitelja do iznosa od 1.000.000,00 kn, ovjerene 5. ožujka 2020. kod javnog bilježnika Ante Zlokića iz Splita pod poslovnim brojem Ov-2486/20, te zahtjev za povrat u tužiteljevu stečajnu masu iznosa od 1.000.335,57 kn sa zateznim kamatama.

9. Suprotno tužnikovim žalbenim navodima, na pravilno utvrđeno činjenično stanje sud je pravilno primijenio materijalno pravo.

10. U odnosu na žalbeni navod da je sud pogrešno utvrdio da je tuženik znao da se pobijanom pravnom radnjom oštećuju vjerovnici, ističe se da je predmetno riječ o inkongruentnom namirenju u smislu odredbe članka 200. Stečajnog zakona, jer je tuženik na temelju ugovora o kupoprodaji nekretnine imao prema tužitelju tražbinu u iznosu od 1.542.058,00 EUR, koju je prenio u tužiteljeve kapitalne rezerve, a da je pobijanu zadužnicu radi naplate te tražbine tuženik u svojstvu tužiteljevog direktora izdao za svoju korist u trećem mjesecu prije podnošenja prijedloga otvaranje stečajnog postupka. Dakle, tuženik je sam sebi tom pravnom radnjom omogućio namirenje svoje tražbine koje nije imao pravo zahtijevati na taj način prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. U konkretnom slučaju riječ je o razlozima za pobijanje iz članka 200. stavka 1. točke 2. i 3. Stečajnog zakona, jer je u vrijeme izdavanja zadužnice tužitelj bio nesposoban za plaćanje u smislu odredbe članka 6. stavka 2. alineje 1. Stečajnog zakona, kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud na temelju izvoda iz Očevidnika o danima insolventnosti od 28. kolovoza 2020., Potvrde Financijske agencije Klasa: 120-11/20-01/37 od 12. svibnja 2020. i iskaza tuženika (list 21., 90. i 74. do 76. spisa). Osim razloga iz točke 2. članka 200. stavka 1. Stečajnog zakona, sud je pravilno utvrdio i razlog iz točke 3. tog članka. Naime, odredbom članka 200. stavka 2. Stečajnog zakona, jasno je propisano da se za osobu koja je s dužnikom bila bliska u vrijeme poduzimanja radnje pretpostavlja se da je znala za oštećenje stečajnih vjerovnika. Tuženik je bjanko zadužnicu u svoju korist izdao u svojstvu tužiteljevog zastupnika po zakonu (list 13. i 15. do 19. spisa). U smislu odredbe članka 207. stavka 2. točke 1. Stečajnog zakona bliskom osobom dužnika pravne osobe smatraju se između ostalog i članovi upravnih tijela dužnika. Zbog iznesenog, neprihvatljiv je tužnikov žalbeni navod da je sud samo na temelju

njegovog iskaza nepravilno utvrdio da je on znao da se pobijanom radnjom oštećuju vjerovnici.

11. Konačno, neosnovan je i žalbeni navod da tužitelj nije dokazao da se pobijanom radnjom remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, jer postoji imovina iz koje se vjerovnici mogu namiriti i bez pobijanja. Budući da je iz izvješća stečajnog upravitelja od 3. kolovoza 2021. razvidno da tužiteljevu imovinu čine dvije nekretnine založene u korist tuženika radi osiguranja tražbina u iznosu od 1.542,080,00 EUR i 252.944,89 kn, sa zateznim kamatama, pokretnine koje nemaju značajniju vrijednost, jer je riječ o motornim vozilima koja nisu u voznom stanju, te neizvjesno naplative tražbine prema trećim osobama u iznosu od 855.896,80 kn, 1.089.968,56 kn i 83.090,10 kn, dok utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika iznose ukupno 3.892.659,40 kn, a tuženik je s druge strane na temelju pobijane bjanko zadužnice za sebe naplatio iznos od 1.000.335,57 kn tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, žalbeni sud prihvća zaključak prvostupanjskog suda da je u konkretnom slučaju pobijanom pravnom radnjom tuženik pogodovan na štetu ostalih stečajnih vjerovnika te da će se vraćanjem navedenog iznosa u stečajnu masu povećati mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika, čime su ostvarene sve opće i posebne pretpostavke propisane odredbama članaka 198. i 200. Stečajnog zakona.

12. Žalbom nije određeno osporena odluka o troškovima parničnog postupka, a žalbeni sud ispitavši pravilnost primjene materijalnog prava pri donošenju te odluke, ocjenjuje da je o trošku odlučeno pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku. U vezi s navedenim neosnovani su žalbeni navodi, koji se sadržajno odnose na priznatu vrijednost 1 boda u iznosu od – 15,00 kn, jer je odredbom članka 48. stavka 3. Tarife jasno propisano da kada sud ili drugo tijelo odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane, primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka.

13. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci drugostupanjske presude.

14. Odbijanjem tuženikove žalbe kao neosnovane, odbijen je i njegov zahtjev za naknadu troškova žalbe u iznosu od 1.382,49 EUR.

Zagreb, 27. veljače 2024.

Predsjednica vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **9-30864-14cc6**

Kontrolni broj: **0f875-80beb-42cde**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Mlinarić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.